

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122201379
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122201379.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobkyne N. U., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom T. XXX, právne zastúpená RIBÁR & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Halenárska 18A, Trnava, IČO: 53 191 030, proti žalovanému L. U., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom T. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 30C/19/2022-32 zo dňa 15.03.2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu sa **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 07.03.2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala žalovanému uložiť povinnosť dočasne po dobu 4 mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia, nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. C KN č. 1340/189, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 111 m², garáž bez súp. č. postavená na pozemku parc. C KN č. 1340/168, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m², pozemok parc. C KN č. 1340/60, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 484 m² a pozemok parc. C KN č. 1340/188, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 72 m², ktoré nehnuteľnosti sú evidované na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, pre katastrálne územie T., obec T., okres Trnava, (ďalej spoločne len „Nehuteľnosti“). Predmetný návrh odôvodnila tým, že predchádzajúce uznesenie sp. zn. 30C/28/2021 zo dňa 03.11.2021 bolo nariadené na dobu 4 mesiacov, ktorá nebola postačujúca na úpravu pomerov medzi stranami a upokojenie situácie a jej obava, že by žalovaný opakovane zasahoval do jej telesnej alebo duševnej integrity trvá.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. f), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu žalobkyne, keďže z predložených dôkazov nemal za osvedčené skutočnosti ňou tvrdené a to, že doba platnosti neodkladného opatrenia nebola postačujúca na úpravu pomerov medzi stranami na upokojenie situácie a obava, že by žalovaný opakovane zasahoval do jej telesnej a duševnej integrity. Rovnako nemal za osvedčené skutkové tvrdenia žalobkyne, že v súčasnosti prebieha trestné konanie keď poukázal na rozhodnutia PZ vo veci podozrenia zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania, v zmysle ktorého bola vec odovzdaná Okresnému úradu Trnava, keďže nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by

mohol byť priestupkom a tiež bola odmietnutá vec o podozrení zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci a neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla z dôvodu, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Poukázal na žalobkyňou uvádzané skutočnosti v návrhu, ktoré boli dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením zo dňa 03.11.2021, ktoré bolo nariadené na dobu 4 mesiacov, ktorá doba uplynula a zároveň nemal za osvedčené, že by žalovaný po nariadení neodkladného opatrenia zasahoval do telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne, že by prebiehali trestné konania, alebo že by sa žalovaný žalobkyňu vyhrážal zásahom do jej integrity, ktorá by mohla v nej vyvolať dôvodnú obavu, že zásah bude realizovaný. Poukázal na žalobkyňou uvádzané odpojenie kamery, z ktorej mala obavy zo sledovania, aj keď pripustil možnosť jej subjektívneho pociťovania obáv zo správania žalovaného, nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúcom v zákaze užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného považoval za výrazný zásah do jeho práv, pričom by bolo dôvodné ho nariadiť iba v nevyhnutných prípadoch tak, aby nedošlo k neprimeranému zásahu do práv žalovaného. Zo skutočností osvedčených žalobkyňou dospel k záveru, že ďalšie vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností až do vyporiadania majetku, čo môže trvať niekoľko rokov, by predstavovalo neprimeraný zásah do práv žalovaného a to najmä s poukazom na odstup času od incidentov, ktoré žalobkyňa opisovala, výsledky trestných konaní a tiež správanie sa žalobkyne, ktorá v období, v ktorom žalovaný zasahoval do jej integrity, tiež sama do jeho integrity zasahovala tým, že naňho kričala a vulgárne mu nadávala. Pri nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 03.11.2021 žalobkyňa nerozporovala dobu, na ktorú bolo nariadené a v predmetnom návrhu neuviedla žiadne skutočnosti, pri ktorej by došlo k zmene pomerov po jeho nariadení, pričom nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu vzájomných konfliktov bývalých manželov týkajúcich sa majetku a financií nie je možné. Nemal teda osvedčenú naliehavosť úpravy pomerov uložením žalobkyňou navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, článok 4 ods. 1, 2, článok 17 CSP tak, že žalovanému inak v konaní úspešnému nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie.

6. Podstatou jej odvolacích námietok boli nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom. Podľa nej tvrdenia okresného súdu o neosvedčení naliehavosti úpravy pomerov nekorešpondujú so skutočnosťami, na ktoré poukázala v návrhu, keďže z konania žalovaného je zrejmé, že aj naďalej na ňu vplýva provokačným a zastrážujúcim spôsobom, volí spôsob komunikácie a vyvoláva situácie, ktoré najmä v súvislosti s jeho útočnými verbálnymi či fyzickými prejavmi voči nej sú dôvodne spôsobilé vyvolať u nej strach o svoje zdravie alebo život, prípadne strach o bezpečie jej majetku. Žalovaný v podstate bezprostredne po uplynutí doby, na ktorú bolo uznesením č. k. 30C/28/2021-23 zo dňa 03.11.2021 nariadené neodkladné opatrenie, v spoločnosti tretích osôb prišiel do rodinného domu, kde ona býva a hoci na ňu nijakým spôsobom fyzicky nezaútočil, jeho prítomnosť bola sústredená len na jej osobu tým, že ju provokačne sledoval, natáčal, čím u nej vyvolával pocit strachu a úzkosti. Po danej udalosti dala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý je predmetom šetrenia na ORPZ v Trnave. Poukázala na nevyspytateľnú osobu žalovaného, z ktorého dôvodu nevie aké prejavy a následky môže od neho očakávať. Ako uviedla v predchádzajúcich podaniach, žalovaný sa v pomerne krátkej a nedávnej dobe dopustil voči nej fyzických atakov, nadávok, vyhrážania sa a poškodenia majetku, neustále koná tak, že zasahuje do jej integrity a vplyvom jeho konania je prakticky neustále obmedzovaná na vedení riadneho osobného života. Zvlášť keď k zásahom žalovaného dochádza v prostredí, ktoré je jej domovom a malo by byť jej útočiskom.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie prvoinštančného súdu v napadnutom I. výroku a v závislom výroku o trovách konania (II. výrok), ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 234 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pri rozhodovaní o návrhu výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení toho, kto jeho nariadenie navrhuje bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň súd musí uvážiť, aby dôsledkom nariadeného opatrenia nevznikla niekomu neprimeraná ujma, s prihliadnutím na to, že nariadením neodkladného opatrenia súdu možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len v záujme sledovaného legitímneho cieľa a účelu opatrenia tak, aby nový stav (novoupravené pomery), nezakladali ďalšie právne spory, rešpektujúc vymedzené zákonné a ústavné limity.

12. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany sporu, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení.

13. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany sporu nemusia byť vypočuté a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie.

14. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd vyvodiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že žalobcovi uloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu, a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd mu povinnosť na podanie žaloby neuλοží (rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Cdo 83/2017).

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

16. Jednou z odvolacích námietek žalobkyne bolo nesprávne právne posúdenie veci.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

18. Odvolací súd túto odvoláciu námietku nepovažuje za dôvodnú, pretože súd prvej inštancie subsumoval zistený skutkový stav pod správne právne normy, správne ich interpretoval a na zistený skutkový stav ich správne aplikoval. Odvolanie žalobkyne preto nie je dôvodné v tomto smere.

19. Ďalšou odvolacou námietkou žalobkyne boli nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov.

20. Takéto pochybenie je dané vtedy, keď ide o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, spočívajúci v tom, že súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, prípadne neprihliadne na skutočnosti, ktoré boli preukázané.

21. Žalobkyňa preložila na preukázanie svojich tvrdení tie isté dôkazy, ktoré už boli základom pre nariadenie predchádzajúceho neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 30C/28/2021 - 23 zo dňa 03.11.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/8/2022 zo dňa 02.02.2022. Uvádzala tie isté skutkové tvrdenia, ktoré sa časovo týkali udalostí pred nariadením predchádzajúceho neodkladného opatrenia, teda de facto neposkytla argumentačne iné tvrdenia zakladajúce a osvedčujúce potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Ani až v odvolacom konaní žalobkyňou predložené oznámenie o priestupku zo dňa 12.03.2022 nevedlo odvolací súd k inému záveru o správnosti rozhodnutia okresného súdu, pretože ešte nepreukazuje dôvodnosť predmetného oznámenia, teda že sa žalovaný dopustil konania zasahujúceho do integrity žalobkyne.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu opakovaným návrhom pre nariadenie neodkladného opatrenia podaným zo strany žalobkyne je snaha opätovne žalovaného vylúčiť z užívania spoločnej nehnuteľnosti, pričom žalovaný už bol predchádzajúcim rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení vylúčený z užívania nehnuteľností na dobu 4 mesiacov, ktorá okolnosť však nevylučuje možnosť opätovného nariadenia neodkladného opatrenia, avšak len za predpokladu zistenia dôvodov pre jeho nariadenie, čo v prejednávacom prípade žalobkyňa neosvedčila. Argumentačne v návrhu zotrvala na tých istých skutočnostiach a na dôvodoch, ktoré boli základom pre nariadenie predchádzajúceho neodkladného opatrenia. Rovnako dôkazy predložené žalobkyňou k návrhu a to uznesenia OR PZ v žiadnom prípade neosvedčujú pravdivosť tvrdení žalobkyne o ohrozovaní jej telesnej a duševnej integrity, keď v podstate neprebíha trestné konanie, vo veci oznámenia žalobkyne prečinu zneužívania veci bolo trestné konanie odmietnuté a v súvislosti s podozrením z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby nebol zistený dôvod na začatie trestného stíhania a vec bola postúpená príslušnému úradu na prípadné prejednanie priestupku.

23. Odvolací súd tiež dodáva, že predložené rozhodnutia doložené žalobkyňou sa týkali konaní, ktorých sa mal žalovaný dopustiť do novembra 2021, teda do času predchádzajúceho rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, teda nejde o ďalšie následné konanie žalovaného preukazujúceho jeho zásah do integrity žalobkyne.

24. Odvolacia námietka žalobkyne neobsahovala žiadne také podstatné skutočnosti, ktoré by spochybnili záver odvolacieho súdu o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

25. V odvolaní žalobkyňa opisovala subjektívne obavy z osoby žalovaného, ktorého považuje za nevyspytateľnú osobu tým, že je neustále obmedzovaná na vedení riadneho osobného života v prostredí, ktoré je jej domovom, ale okrem jej tvrdení v danom smere neposkytla žiadne dôkazy

spochybňujúce správnosť rozhodnutia okresného súdu, okrem potvrdenia o oznámení priestupku, ale daným dôkazom ešte neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobkyňa si musí uvedomiť, že aj žalovaný má užívacie právo k nehnuteľnostiam, ku ktorým mu svedčí vlastnícke, respektíve spoluvlastnícke právo a do vyriešenia spoluvlastníckeho vzťahu so žalovaným ho nemôže takto neustále vyradovať z užívacieho práva ak to neodôvodňujú okolnosti prípadu, čo v danom prípade žalobkyňa neosvedčila.

26. Odvolací súd preto uzatvára, že ani odvolacia námietka žalobkyne podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP nebola dôvodná.

27. Preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v I. výroku a v závislom výroku o trovách konania (II. výrok), podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto by mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

29. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.